

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/251/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714212486
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714212486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci navrhovateľky: H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. U. XXX, proti odporcovi: Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava 2, IČO: 35 805 731, právne zastúpená De minimis, spol. s r.o., so sídlom Mateja Bela 6, Bratislava, v konaní o vrátenie bezdôvodného obohatenia a v konaní o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke 44,70 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Návrh navrhovateľky, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2013, v ktorej je uvedený poplatok za garantovanú službu v znení:

„Za poplatok za garantovanú službu sa Provident zaväzuje pre zákazníka zabezpečiť nasledovné: službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/ alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto zmluvy; podporu prostredníctvom zákazníckej telefonickej linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk, v súvislosti s poskytovaním informácie o úvere a právach a povinnostiach zákazníka podľa tejto zmluvy; službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia; službu poskytnutia karty splátok zákazníkovi ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto zmluvy; na základe písomnej žiadosti zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto zmluvy najmenej štyri týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa čl. 10.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, sa zamietá.

III. Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom, ktorý bol súdu doručený dňa 15.09.2014, sa navrhovateľka domáhala vrátenia bezdôvodného obohatenia vo výške 44,70 €, ktoré vzniklo odporcovi tým, že požadoval od nej za poskytnutý úver neprimerane vysokú cenu. Navrhovateľka žiadala, aby súd určil, že časť zmluvných podmienok, na základe ktorých odporca žiadal od nej fiktívne plnenie, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním zo dňa 14.11.2014. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných

prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Na základe tohto ustanovenia nepovažoval odporca dohodnutú odplatu vo výške 48,24 € za odplatu, ktorá podstatne prevyšuje obvyklú odplatu požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Odporca nepovažuje dohodu uvedenú v článku 4 spornej spotrebiteľskej zmluvy o poplatku za garantovanú službu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože obsah garantovanej služby je vymedzený v zmluve o úvere jasne, určito a zrozumiteľne a tieto skutočnosti vylučujú, aby toto ustanovenie bolo považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odporca pripustil, že dôvodom neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky môže byť cena uvedenej garantovanej služby. Odporca uviedol, že v spornej zmluve bola uvedená výška poplatku za garantovanú službu presne a jasne, a to podľa predpísaného formulára štandardnej európskej informácie o spotrebiteľskom úvere. Svoje stanovisko, že sporná zmluva neobsahuje žiadnu neprijateľnú podmienku, navrhovateľ oprel o viaceré rozhodnutia tuzemských súdov, ktoré vo svojom vyjadrení špecifikoval.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, vypočutím právneho zástupcu odporcu a listinami založenými v spise a zistil:

Účastníci dňa 15.04.2013 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 240,- €. Odporkyňa sa zaviazala, že túto sumu vráti spolu s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 22,38 % ročne. Odporkyňa sa zaviazala zaplatiť aj poplatok za garantovanú službu špecifikovanú v bode 4 zmluvy, a to vo výške 48,24 €. Celkovo sa navrhovateľka zaviazala podľa tejto zmluvy zaplatiť odporcovi sumu 322,80 €, a to v šesťdesiatich týždenných splátkach vo výške 5,38 €. Súčasťou spornej zmluvy o úvere bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa odporca zaviazal poskytnúť navrhovateľke službu, obsahom ktorej je preberanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok úveru na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2013. Navrhovateľka sa zaviazala zaplatiť odporcovi za túto službu sumu 123,60 €.

Podľa § 3 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka ak zanikne alebo ak sa zhorší za trvania zmluvy zabezpečenie záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, je dlžník povinný doplniť zabezpečenie na pôvodný rozsah. Ak tak dlžník neurobí v primeranej lehote, môže veriteľ od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 10.06.2010, teda v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona sa rozumie

a) dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa orgán, rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p. súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorá bola uzatvorená zároveň so zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 15.04.2013, je vzájomne závislá od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie, spôsobuje zánik druhej závislej zmluvy podľa Smernice ES č. 87/102 EHS, ako aj Smernice ES č. 93/13 EHS tak, aby ohľadne vzájomných záväzkov nevznikli žiadne nedorozumenia. Podľa citovanej smernice Rady nezrozumiteľné zmluvné podmienky sa majú vykladať v prospech spotrebiteľa (článok 5).

Podľa článku 4 ods. 2 smernice ak hlavný predmet zmluvy, cena alebo úhrada, prípadne tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom nie sú vyjadrené zrozumiteľne, je potrebné, aby sa preskúmalo, či tieto podmienky nie sú nekalé.

Podľa citovaného ustanovenia má byť teda cena spotrebiteľského úveru ako finančnej služby vyjadrená jasne a zrozumiteľne a vnútroštátny súd je povinný preskúmať, či sa nejedná o nekalú povahu dohody o cene úveru.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch okrem všeobecných náležitostí zmlúv podľa Občianskeho zákonníka upravuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 10 citovaného zákona veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok.

Cena poskytnutej finančnej služby, a to úrok za poskytnutie úveru je síce v spornej spotrebiteľskej zmluve vyjadrená, avšak len formálne. Z ďalších ustanovení vyplýva, že cenou za poskytnutú finančnú službu je nielen úrok za poskytnutie úveru, ale aj poplatok za garantovanú službu špecifikovanú v bode 4 článku zmluvy (služba, ktorá reálne vykonaná nebola) vo výške 48,24 €, ako aj ďalší poplatok vo výške 123,60 € za službu preberania peňažnej hotovosti na úhradu dlhu z úveru.

Ustanovenie spornej zmluvy o cene úveru obchádza kogentné ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o tom, že zmluva musí obsahovať (reálnu, nie predstieranú) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Jedná sa o základný údaj, na základe ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje, či si ponúkaný finančný produkt objedná alebo nie. Cena poskytnutej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je vyjadrená nejasne a nezrozumiteľne. Obsah zmluvy sa snaží klamlivo spotrebiteľa navodiť, že cena finančnej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru 22,38 % je veľmi výhodná. Zložitým matematickým výpočtom mohla navrhovateľka ako spotrebiteľka zistiť skutočnú cenu poskytnutej služby.

Za poskytnutý úver vo výške 240,- € bola povinná navrhovateľka zaplatiť sumu 446,40 €, avšak nie za obdobie jedného roka, t. j. 365 dní, ale za obdobie 420 dní (60 týždňov). Z uvedenej sumy 446,40 € teda bola povinná zaplatiť za obdobie jedného roka sumu 387,94 €. Zo záväzku vrátiť úver vo výške 240,- € bola navrhovateľka povinná zaplatiť za obdobie jedného roka sumu 208,57 € ($240,- \text{€} \times 365 \text{ dní} : 420 \text{ dní} = 208,57 \text{ €}$). Celkovo sa navrhovateľka zaviazala za obdobie jedného kalendárneho roka zaplatiť sumu 387,94 €, teda o 179,37 € viac ($387,94 \text{ €} - 208,57 \text{ €}$). Za obdobie kalendárneho roka bola teda navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi v skutočnosti úrok za poskytnutie úveru vo výške 86 % ročne ($179,37 \times 100 : 208,57 = 86 \text{ % ročne}$).

Od bežného spotrebiteľa nie je možné oprávnene očakávať, aby za účelom zistenia ceny služby robil takéto zložité matematické výpočty. Táto skutočnosť je poskytovateľovi služby dobre známa, avšak keby

ponúkal finančnú službu za úrok 86 % ročne, bol by jeho finančný produkt ťažko predajný. Z tohto dôvodu na oklamanie spotrebiteľa bezohľadným spôsobom skutočnú cenu spotrebiteľského úveru znejasnil a výška ceny služby sa pre spotrebiteľa stala fakticky neprístupnou a neznámou. Takéto klamlivé konanie poskytovateľa služby je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Niet žiadnych pochybností o tom, že klamlivé zahmlievanie skutočnej ceny poskytovanej finančnej služby je v rozpore s dobrými mravmi. Cena poskytnutej finančnej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je základnou náležitosťou zmluvy o poskytnutí úveru. Zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú. Je nepochybné, že tento dôvod neplatnosti sa vzťahuje aj na zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorá je s vlastnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere spojená a vytvára jeden celok.

Podľa štatistických údajov T. H. G. v čase poskytovania sporného úveru, teda dňa 15.04.2013, poskytovali banky spotrebiteľom obdobné spotrebiteľské úvery za úrok vo výške 15,02 % ročne. Odporcom fakticky požadovaný úrok za poskytnutie úveru vo výške 86 % ročne podstatným, nekalým a nemravným spôsobom prevyšuje obvyklý úrok (vyše päťnásobne). Obchádzanie zákonnej a logickej požiadavky na uvedenie ceny poskytovanej služby rôznymi dohodami o poplatkoch, je zakázané (§ 9 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch) a je aj v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Pretože sporná úverová zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru a reálnu výšku úrokovej sadzby (§ 9 ods. 2 písm. f) a i) Zákona o spotrebiteľských úveroch), považuje sa tento spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 citovaného zákona). Účtovanie dohodnutého poplatku za garantovanú službu vo výške 48,24 €, ako aj poplatku za preberanie peňažných hotovostí za splnenie dlhu vo výške 123,60 €, je okrem toho zakázané aj ustanovením § 9 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vo vzťahu k licencovaným bankovým subjektom je uplatňovanie takýchto poplatkov, náhrad nákladov alebo inej odplaty za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu zakázané ustanovením § 37 ods. 17 Zákona č. 483/2001 o bankách.

Bez ohľadu na skutočnosť, či uplatňovanie poplatkov a rôznych nákladov je protiprávne, súd takéto nároky priznať v danom prípade nemohol (poplatok za garantovanú službu podľa článku 4 zmluvy), pretože v článku 4 špecifikované služby reálne odporca navrhovateľke neposkytol. Vzhľadom na konštatovanú neplatnosť úverovej zmluvy a na určenie, že úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, súd vzťah medzi účastníkmi posudzoval na základe ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 240,- €. Navrhovateľka mu zaplatila na dlh z úveru sumu 284,70 €, teda viac ako bola povinná. Z tohto dôvodu súd priznal navrhovateľke právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 44,70 € (284,70 € - 240,-€).

Čo sa týka návrhu navrhovateľky na určenie, že dohoda účastníkov uvedená v článku 4 spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere o povinnosti navrhovateľky zaplatiť poplatok za garančnú službu, súd návrh navrhovateľky, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, zamietol. Dohoda o poskytovaní garantovaných služieb uvedená v článku 4 je prijateľná, avšak ak odporca tieto služby navrhovateľke neposkytuje, nárok na zaplatenie poplatku si uplatňovať nemôže. Naliehavý právny záujem na takomto čiastkovom rozhodnutí o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v článku 4 zmluvy nebol daný aj preto, že súd vyslovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere vrátane zmluvy o zabezpečení splátok úveru je ako celok neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a považuje sa podľa § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov (§ 80 písm. c) O.s.p.).

Inými slovami, súd už o neplatnosti zmluvnej podmienky podľa čl. 4 zmluvy rozhodol tým, že určil, že celá sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.04.2013 je neplatná, pretože jej ustanovenia sú nejasné, neurčité, najmä čo sa týka podstatnej časti tejto zmluvy, a to dohody o úroku za poskytnutie úveru (§ 37 ods. 1 O.s.p.). Súd určil, že sporná úverová zmluva vrátane súvisiacej zmluvy o zabezpečení splátok úveru je ako celok neplatná aj pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ). Z týchto dôvodov

súd vyporiadal majetkové vzťahy medzi účastníkmi na základe ustanovení § 451 OZ o bezdôvodnom obohatení.

Vzhľadom na to, že súd rozhodol, že úverová zmluva je pre rozpor s dobrými mravmi ako celok neplatná a vzhľadom na rozhodnutie, že sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, nepovažoval súd za potrebné vykonať dokazovanie dotazom na B. H. a C.Ú. H., za aký vysoký úrok aktuálne poskytuje nezabezpečené úvery. Odporca žiadal vykonanie tohto dôkazu, aby súd porovnal úrok za poskytnutie sporného úveru vo výške 22,38 % s úrokom, za ktorý citované banky poskytujú nezabezpečené spotrebiteľské úvery. Matematickým prepočtom bolo zistené, že fakticky navrhovateľka bola povinná zaplatiť poskytovateľovi úveru úrok za poskytnutie úveru vo výške 86 % ročne a nie formálne deklarovaný úrok vo výške 22,38 %. Z tohto hľadiska súd považoval za nepotrebné vyžadovať aj stanovisko od D. H., čo sa týka výšky poplatkov za platenie dlhu z úverových vzťahov priamo na pobočkách banky. Pre rozhodnutie sporu nebolo potrebné vykonať dokazovanie ani zákazníckou kartou, ktorou odporca chcel preukázať, že navrhovateľka bola v súvislosti s úverom riadne poučená. Z obsahu výpovedí účastníkov vyplýva, že zo zákazníckej karty nie je možné zistiť skutočnú cenu poskytovaného úveru. Z toho hľadiska súd považuje tento dôkaz za nadbytočný. Navrhovateľka vypovedala, že všetky tlačivá, ktoré predložil odporca, podpísala, ale fakticky ju nikto o obsahu spornej zmluvy nepoučil. Uviedla, že žiadne štandardné európske informácie nepozná a nebola s nimi riadne oboznámená. Podstatná a rozhodujúca v tomto prípade bola snaha poskytovateľa úveru navrhovateľku ako spotrebiteľa o skutočnej cene úveru dezinformovať tak, aby ponúkaný finančný produkt bol ľahšie predajný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 141 v spojení s § 151 O.s.p. a navrhovateľke náhradu trov nepriznal, pretože navrhovateľka si náhradu trov neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).